

PBJK (Pochválený buď Ježiš Kristus), drahá sestra v Kristovi. Dňa 10.8.2024 sme sa zúčastnili výročia 45 rokov od založenia Bratstva laikov sv. Dominika v kostole Ducha Svätého v Hlohovci.

Foto: zdroj <https://www.facebook.com/farnosthlohovec/>

Foto: Dňa 11.8.2024 vo väznici BB-Kráľová počas modlitieb chvál s chlapcami z Čenakola a svedectvami. Na gitare hral

Peter Kertés (viď na fotke, práve hovorí svedectvo), ktorý strávil v komunite Čenakolo 6 rokov. A tu je jeho svedectvo: „Mám 26 rokov a pochádzam z Košíc. Rád sa s Vami podelím o moju životnú cestu. Ako som stratil všetky zábrany a neskôr našiel Boha prostredníctvom komunity Cenacolo.

Foto: z väznice BB-Kráľová a väznice Banská Bystrica <https://www.ordinariat.sk/lepsie-raz-pocut-ako-stokrat-zazit/>

Už na základnej škole som si začal uvedomovať, že niečo nie je v poriadku. Mal som veľké problémy so sústredením a čoskoro som začal navštevovať psychológov a špeciálnych pedagógov. Neskôr mi oznámili, že mám dysgrafiю, dysortografiю a dyskalkúliu. Nevedel som, čo to znamená, ale viem, že som sa prestal snažiť a miesto toho, aby som bojoval o svoj školský prospech, začal som sa pridŕžať práve tých, ktorí na všetko kašľali tak ako ja. Mojou obranou proti sklamaniu bola totálna ignorancia. Miesto toho, aby som sa viac snažil, tváril som sa, že to takto chcem a škola ma vôbec nezaujíma. Tváril som sa ako najväčší rebel a popri tom som strácal pojem o tom, čo chcem vo svojom živote dosiahnuť a čo je pre mňa správne. Ako dvanásťročný som začal fajčiť a piť alkohol. Prišlo mi to normálne, lebo to tak robili ostatní okolo mňa. Hrával som v kapelách a často sme hrávali v baroch a v skúšobniach. Práve v tomto prostredí som spoznal drogy a na strednej škole som sa totálne obklopil drogovou závislosťou. Bola len otázka času, kedy do toho spadnem, pretože už som mal skúsenosti s trávou. Vyskúšal som LSD, extázu, MDMA, hašiš a nakoniec pervitín. Takto som si užíval svoju strednú školu, z ktorej ma po istom čase vyhodili kvôli drogám a poslali ma na psychiatriu, aby sa zistilo, čo sa so mnou deje. Po dvoch týždňoch ma prepustili s tým, že som v poriadku. Povedal som im totiž len to, čo chceli počuť a pokračoval som ďalej na svojej ceste dolu. Prijali ma na súkromnú školu, kde som sa nedostal k maturite, pretože som v poslednom ročníku ukončil štúdium. Nechodil som tam, ale namiesto toho som sa flákal po meste. Prišiel som o brigádu, kde som si aspoň trochu zarobil a odišiel som z domu od mojich rodičov. Prespával som najprv u

známych, potom v skúšobniach a nakoniec na ulici. Bez peňazí a priateľov som sa začal vzdávať predstavy o mojej budúcnosti. Myslel som len na jedno. Na drogy. Bez drog som cítil len depresiu, úzkosť a paranoju. Myslel som na samovraždu, ale nedokázal som to urobiť. Až tu som začal volať na Boha. 'Ak si skutočný, tak mi pomôž!'. Začal som si uvedomovať, že moji rodičia mi od začiatku chceli pomôcť, ale ja som im to nedovolil. Vrátil som sa domov zahanbený ako márnotravný syn. A po prvýkrát som ich prosil o pomoc. Oni nevedeli, ako mi pomôcť, no poznali Komunitu Cenacolo, do ktorej som vstúpil hneď, ako to bolo možné. Uvedomoval som si, že potrebujem zmenu prostredia, no nečakal som, že ma čaká boj o samého seba. Prvý rok som zápasil o to, že sa naozaj potrebujem zmeniť a musím zanechať moje staré zvyky, spôsoby a staré myslenie. Len tak dokážem s pomocou komunity a Boha začať odznova a zvíťaziť nad drogami. S pomocou bratov v komunite som sa učil modliť sa, pracovať a budovať priateľstvá. Učil som sa milovať samého seba a odpustiť si. Pri modlitbe som si začal uvedomovať, že sa nenávidím a neodpustil som si. A len keď to prekonám, budem schopný milovať a odpúšťať. Zamiloval som sa do života v Komunita a uvedomil som si, že aj ja môžem byť užitočný. Uvedomil som si, že sa môžem naučiť čokoľvek a svoje talenty používať pre ostatných a na Božiu slávu. Prežil som tam viac ako šesť rokov, počas ktorých som spoznával samého seba a pýtal sa Boha, aké má so mnou plány. Naučil som sa, že prijímaním sviatostí a používaním svojich talentov na Božiu slávu zažívam radosť a pokoj, ktorý sa nedá nahradiť žiadnou drogou. Uvedomil som si, že som našiel to, čo som hľadal. Lásku, pokoj,

radosť, priateľstvo, rodinu. Mal som to všetko pred sebou, ale pohrdal som tým. Myslel som si, že ja viem lepšie ako všetci ostatní. Teraz viem, že to všetko mi dáva Boh. Pretože odkedy sa spolieham len na neho a všetko mu odovzdávam, napredujem. Božia prozreteľnosť ma predchádza a postará sa o to, čo potrebujem. V každodenných situáciách mi ukazuje, kde ešte potrebujem uzdravenie a v čom sa musím zlepšiť. A v Ňom spočíva moja budúcnosť, o ktorú síce musím bojovať, ale už sa viac nemusím strachovať.

ZA TO BOHU CHVÁLA. Ďakujem.

Foto: Väznica Opava, ČR, kde sa

náš člen Rudolf zúčastnil behu Proti predsudkom! Žltá stužka.

Foto: 13.8.2024 sme boli pozvaní do online modlitieb s Dohovorom za rodinu, ktorý má z katolíckych médií jedno z najväčších čísel ohľadne sledovanosti.

Foto: Procesia z cintorína do kostola cez mesto Hlohovec (vo večerných hodinách) zo dňa 15.8.2024,

kde bola sv. omša, ktorú som obetoval za vaše úmysly a počas nej zazneli aj tieto slová: „Celé dejiny spásy sa lámu na slove služba.

Najprv Lucifer hovorí: „Nebudem slúžiť.“ A potom sa celé dejiny vykúpenia začínajú slovami: „Hľa, služobnica Pána.“

Príspevok Tomáša Molnára: „PBJK Michal a drahé sestry a bratia v Kristovi. Píšem po dlhšom čase, nakoľko bolo veľa povinností a trochu menej času na súkromie. Pred 2 mesiacmi sa mi po celom školskom roku podarilo úspešne dokončiť školu na Zdravotníckej škole vo Zvolene s vyznamenaním a už som oficiálne sanitárom, z čoho mám obrovskú radosť. Ved' starať sa o pacientov, prebaľovať, kŕmiť, modliť sa s nimi, je ako starať sa priamo o Ježiša a napĺňa ma to obrovskou pokorou a pokojom. Týždeň po ukončení školy sa nám narodil druhý synček, volá sa Oliver Tadeáš a bol skutočne obrík, ved' vážil 4780g a meral 58cm. Máme z neho obrovskú radosť a tiež aj jeho starší 17mes. braček Matejko. Je to trochu náročnejšie, ale s pomocou Ocka a Mamičky to ide super. Ved' je to požehnanie od nich. Cca. pred 3 týždňami nás prekvapil svojou návštevou náš

😊 VŠETKÝCH NAŠICH SLEDOVATEĽOV SRDEČNE POZDRAVUJEME Z 24 HOD. RUŽENKA 😊 KTORÝ SA TENTOKRÁT MODLÍME Z HÁJČICKA 🙌 A POZÝVAME K MODLITBE - MODLÍME SA DO 24:00 🙏

modliť sa spolu s nami môžete tu: <https://slovenskydohovorzarodinu.sk/modlitba/ruzenec/ruzenecove-retaze/utorok-13-8-fatimsky-den-24h-ruzenec-za-slovensko-z-hajicka-rkc-velke-kostolany/>

drahý Michal s rodinkou. Veľmi nás to prekvapilo a zároveň veľmi potešilo. Chlapci dostali drobné darčeky, plienky, drogériu, chrumky... Ale najväčší darček som dostal ja s manželkou. Keďže mňa už dlho volá Panna Mária do Medjugoria, len boli obavy, ako zvládnuť cestu s tak malými deťmi, či to vyjde finančne a podobné pochybnosti. Ved' zlý úraduje stále. A prišiel Michal, že oni sa teraz vrátili z Medju aj s deťmi, tak potvrdil, že nie je čoho sa báť a dal nám kontakt na ubytko za pár euro a majitelia sú dokonca Slováci. Vtedy som vedel, že takto je to správne a súhlasila aj manželka.

Výsledok posielam na fotkách... Všetci ste boli s nami, či už na oltári alebo pri mojich večerných výstupoch na Horu zjavenia Podbrdo, aj pri krížovej ceste na Križevac. To by sme s detičkami nedali, tak keď zaspali, išiel som. Čiže nech máte akékoľvek sny, nech sa Vám zdajú v danej situácii nemožné ich dosiahnuť, nikdy nezúfajte, všetko odovzdajte v modlitbách Pánovi, On sa o všetko postará. Zázraky sa dejú, som doma 3 roky a sme toho s manželkou svedkami veľmi veľmi často. Lebo Bohu nič nie je nemožné. **Foto:** balenie a skladanie Noviniek z Dismasu dňa 17.8.2024 v Trnave u členov Slezákových v Trnave.

„Pokora nás naozaj vedie k tomu, že trápenia znášame s odovzdanosťou, lebo vieme, že si ich zaslужujeme.“

Napísala členka Beáta z väzenskej nemocnice Trenčín.

(Filipanom 3,20)

Foto: 18.8.2024 poobede väznica Hrnčiarovce nad Parnou a sviatok sv. Mária Kolbeho

Zdroj: <https://www.ordinariat.sk/oslava-patrocinia-sv-maximiliana-kolbeho-v-hrnčiarovciach/>

Foto: 18.8. Púť na zámok v Hlohovci. Túto púť prvýkrát zachytili pisatelia už v 18. storočí počas panovania rodu Erdődyovcov. Či už ide o púť alebo procesiu, tak chcem povedať, že sa ich zúčastňujú viacerí členovia nášho spoločenstva a tiež modlitebníci. Lebo my sme tu na tejto zemi len pútnici. Pútnici vo vyhnanstve, lebo naša vlasť je v nebi.

Počas tejto návštevy namaľovali obraz - podobu biskupa Rábeka, ktorý mu bol aj odovzdaný. Naši členovia doprevádzali celú sv. omšu spevom ako aj čítaním Sv. písma (viď foto) a nakoniec nám predviedli scénu zo života sv. Mária Kolbeho, ktorý podstúpil dobrovoľnú smrť v koncentračnom tábore

v Osvienčime. **Príspevok Tibora Kotlára, ktorý pred pár mesiacmi opustil práve Hrnčiarovce:** „Požehnaný čas prajem, volám sa Tibor a bol som vo väzení 5 rokov. Bolo to veľmi ťažké, až som raz v Želiezovciach videl vystúpenie

pána Michala Libanta a spoločnosti. Na začiatku som im moc nedôveroval, začal som si s Michalom písať a v mojom živote sa stali zázraky. Ocko Boh a Pán Ježiš Kristus mi pomohli to zvládnuť. Doma som našiel zdravú rodinu, za ktorú som sa veľmi modlil. Teraz to mám zase ťažké, bývalí kamaráti mi vyvolávajú, aby sme sa stretli (alkohol, drogy, smilstvo). No v žiadnom prípade, verím a dôverujem Ježišovi a chcem kráčať ďalej po tejto Božej ceste. Michal, za všetko ďakujem a hlavne tam hore, v nedeľu sa rád stretnem s vami na chválach v Cabaj-Čápure. Tibor PS: Boh vám žehnaj, bratia a sestry.“

Foto: dňa 24.8.2024 Rádio 7, Česká republika.

Foto: festival UNITED, Vsetín, dňa 24.8.2024, Česká republika.

@leopoldovske_mury
@puer_dei

ĎAKUJEME ZA VSETLY
MODLITBY! 🔥

Foto: Nedeľa ráno, ženská väznica Nitra-Chrenová a poobede Nitra väzba Cintorínska (vid' druhé foto).

Časť listu od Barborky práve z väznice Nitra -Chrenová: „Vy ste tí, ktorí nám dávajú nádej, aj keď sme odsúdení,

Boh Vás žehnaj! Chcem poďakovať tebe Michal, Dávidovi, Dominike a tiež „gitaristovi“, že ste nám takto spríjemnili deň a dovolili Bohu vstúpiť do našich srdiec. Boli ste úžasní-neskutoční. Keď som sa dozvedela, že prídete, prehovorila som celý môj oddiel, aby išiel so mnou. Dnes o 20.00 sa za vás aj celé vaše rodiny pomodlím. Na misiu anjelské známky sa mi podarilo pozbierať 571 známok. “ Osobne sa chcem všetkým, ktorí poslali známky, aj takto verejne poďakovať, že poslali použité známky a môžu posielat’ ďalej, je to určite náročné vo väzenských podmienkach.

Foto: Nedeľa 25.8.2024 festival v Cabaj-Čápore. Boli tu ja viacerí členovia. Chvála Pánovi.

Časť listu od Radka z väznice HERMANICE: „...toto své vězení nevnímám jako vězení a strátou času, ale naopak, tato věznice se mi stala Pánovou vinicí, na které sloužím kázáním a vyučováním Božího Slova a přivádím tak

spoluodsouzené ke Kristu. Né já, ale Pán Ježíš je Ten, kdo mi posílá do cesty ty, kteří mají pokorné srdce a chtějí jít ke Kristu. Viz. Jan 10,16. Před časem jsem chtěl napsat knihu, ale Pán mi určil jinou cestu. Píšu básně a k nim obraz podobenství..“

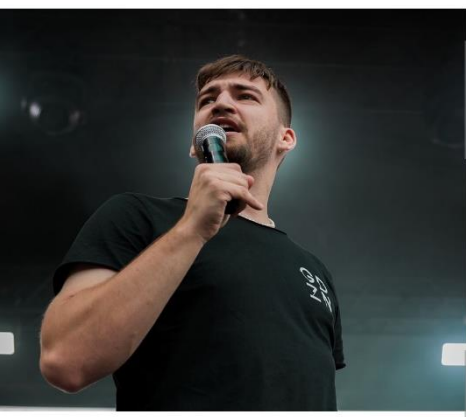
Foto: 27.8.2024 Lazy pod Makytou, kresťanský tábor 17-dňový. Aj tu sme boli poslúžiť a diali sa doslova zázraky.

S Dávidom Janočkom spravili aj reportáž, ktorej časti ti prinášame. Zdroj: <https://standard.sk/670047/dnes-spieva-vo-vazniciach-i-detskych-domovoch-puer-dei-o-zavislosti-na-drogach-a-rape>

Dnes spieva vo väzniciach i detských domovoch. Puer Dei o závislosti na drogách a rape. Dávid Janočko, známy pod umeleckým menom Puer Dei, je slovenský kresťanský raper, ktorého cesta nebola jednoduchá – prešiel si závislosťami, výtržnosťami a krízami, ktoré ho takmer zničili. Dnes však svojou hudbou inšpiruje tisíce ľudí a ukazuje im, že aj oni sú Božie deti schopné nájsť zmysel a naplnenie vo svojich životoch. Už od štyroch rokov mal Dávid sen – stať sa raperom. V detskej izbe si predstavoval svoje obrovské koncerty a nadšený dav. Tento sen ho neustále sprevádzal, no životné okolnosti ho v období dospievania zviadli na nebezpečnú cestu. „Prostredníctvom futbalu som sa dostal do spoločnosti mladých ľudí, a postupne som od 12 rokov začal piť, fajčiť, prišli drogy, tráva a výtržnosti. Kradol som vonku, doma, na drogách som bol každý deň a predával som ich,“ priznal Dávid a dodal, že sa mu zhoršili aj rodinné vzťahy, najmä s matkou, voči ktorej cítil čoraz väčší odpor. „Myslel som si, že si cez závislosti užívam život,“ povedal. Jeho pohľad na svet a rodinu sa čoraz viac polarizoval, považoval ich hodnoty za zastarané a nemoderné. Jeho život sa dostal do takého chaosu, že ho nakoniec vyhodili z prvého ročníka strednej školy. Situácia sa stala neudržateľnou a jeho matka mu s plačom dala na výber – buď pôjde na odvykačku, alebo sa zúčastní na duchovných cvičeniach. Zlomový moment: Dávid si vybral druhú možnosť a zúčastnil sa na formačnej akcii s

ŠTANDARD > KREŠTANSTVO
Dnes spieva vo väzniciach i detských domovoch. Puer Dei o závislosti na drogách a rape
Dávid Janočko, známy pod umeleckým menom Puer Dei, je slovenský kresťanský raper. Prešiel si závislosťami, výtržnosťami a krízami. Dnes svojou hudbou inšpiruje tisíce ľudí a ukazuje im, že sú Božie deti schopné nájsť zmysel života a naplnenie.

Dávid Janočko alias Puer Dei. Foto: Dávid Janočko
Lucia Počatková 4 Komentáre Zdieľať
1.9. o 07:20

Už od štyroch rokov mal Dávid sen – stať sa raperom. V detskej izbe si predstavoval svoje obrovské koncerty a nadšený dav. Tento sen ho neustále sprevádzal, no životné okolnosti ho v období dospievania zviadli na nebezpečnú cestu. „Prostredníctvom futbalu som sa dostal do spoločnosti mladých ľudí, a postupne som od 12 rokov začal piť, fajčiť, prišli drogy, tráva a výtržnosti. Kradol som vonku, doma, na drogách som bol každý deň a predával som ich,“ priznal Dávid a dodal, že sa mu zhoršili aj rodinné vzťahy, najmä s matkou, voči ktorej cítil čoraz väčší odpor.

názvom Oáza. Spočiatku sa na kresťanskú komunitu díval skepticky, ale postupne začal cítiť, že niečo v ňom sa mení. „Myslel som si, že si nevedia užívať život. Chodievali tam ľudia hovoriť o tom, ako brali drogy a teraz sú – vďaka Bohu – šťastní. Videl som v nich seba. Potom som padol na kolena a odovzdal som život Bohu,“ spomína. Tento moment bol pre neho zlomový. Postupne si začal uvedomovať, že svoje sny môže naplniť aj iným spôsobom než si pôvodne predstavoval – a to prostredníctvom kresťanského rapu.

Foto: 31.8.2024 Šaštín-Stráže počas blahorečenia Jána Havlíka. Na fotke s Igorom Putnikom a Izidorom M. Igor Putnik pravidelne už dlhé roky chodí pešo na púte napr. do Ríma, Fatimy, Lurdov. Vždy má nejaký úmysel a s tým úmyslom putuje až do cieľa. Zaujímavé je na tom to, že si zoberie na túto cestu symbolické jedno €. Teda nemá nič, ako sa to píše vo Sv. písme: **Mk 6,8-9** a prikázal im, aby si okrem palice nebrali na cestu nič: ani chlieb ani kapsu, ani peniaze do opaska, ale aby sa obuli do sandálov a neobliekali si dvojce šiat. Ján Havlík sa narodil 12.februára 1928 na Záhorí. Navštevoval školu v Holíči a od roku 1941 gymnázium v Skalici. Vtedy začal uvažovať o duchovnom povolaní. Rozhodol sa pre Misijnú spoločnosť svätého Vincenta de Paul. Zomrel v roku 1965 na následky mučenia komunistickým režimom.

Foto: 1.9.2024 Duchovná obnova s Jamesom Manjackalom v športovej hale za účasti našich členov.

Foto: 4.9.2024 sme sa stretli s rodinkou u Ega, kde som mu dal podpísať karty.

Časť listu od Kamily z väznice

Nitra-Chrenová:

„Ten kvíz som konečne vyplnila, tak posielam aj ten. Už som Ti písala, že je to pre mňa ťažké vypísať, lebo Boha som našla až tu v

base. Behala som po všetkých odsúdených, ale nikto mi nevedel pomôcť. Ja sama som vedela odpovede len na tri otázky. Ale vieš, čo sa mi stalo? Mám rajón kultúrku a ako som tam v sobotu upratovala, tak som tam medzi knihami našla Nový Zákon a v ňom som našla všetky odpovede. Veľmi sa z toho teším, že som to nakoniec zvládla napísať úplne sama.

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
20.-21.9.2024	za členov Dismasu, za nové duchovné povolenia a kňazov slúžiacich vo väzniciach
27.-28.9.2024	za pápeža Františka
4.-5.10.2024	za evanjelizáciu v Anglicku a Taliansku
11.-12.10.2024	za odsúdených, ktorých navštevujeme a navštívime. A za ľudí, ktorých zranili, obľížili.

16.9.2024 Boh Ťa žehnaj, drahá sestra v Kristovi - BTŽ + Michal NL - NOVINKY z Dismasu č.102

